Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

12. prosince 2025 *

„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Odpověď, která může být jasně vyvozena z judikatury – Plat soudců prvního stupně – Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Zásada nezávislosti soudců – Pravomoc zákonodárné a výkonné moci členských států stanovit způsoby určení platu soudců – Požadavek na plat úměrný významu vykonávaných funkcí – Povinnost zohlednit vnitrostátní socioekonomický kontext“

Ve věci C-372/24,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Správního soudu v Rijece (Upravni sud u Rijeci, Chorvatsko) ze dne 22. května 2024, došlým Soudnímu dvoru dne 24. května 2024, v řízení

B. B.

proti

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení: F. Schalin, předseda senátu, M. Gavalec (zpravodaj) a Z. Csehi, soudci,

generální advokát: D. Spielmann,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout usnesením s odůvodněním podle článku 99 jednacího řádu Soudního dvora,

vydává toto

Usnesení

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

* Jednací jazyk: chorvatština.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi B. B., chorvatským soudcem, a Ministerstvem spravedlnosti, správy a digitální transformace Chorvatské republiky (Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske), který se týká výpočtu platu tohoto soudce.

Právní rámec

3 Článek 4 zákona o platech a dalších hmotných nárocích soudních úředníků (zakon o plaći i drugim materijalnim pravima pravosudnih dužnosnika), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „zákon o platech soudních úředníků“), v prvních třech pododstavcích stanoví:

„Platy soudních úředníků se stanoví tak, že se základní částka pro výpočet platu vynásobí koeficientem pro příslušného úředníka.

Základní částka pro výpočet platu soudních úředníků činí 706,50 eur hrubého.

Koeficienty pro výpočet platu soudních úředníků jsou pro:

[...]

8. a) soudce okresních soudů 4,21,
   b) soudce správních soudů 4,21,
   c) soudce obchodních soudů 4,21,
   d) zástupce okresních státních zástupců 4,21.“

Spor v původním řízení, řízení před Soudním dvorem a předběžné otázky

4 B. B. je soudcem, který zastává funkci u Správního soudu v Záhřebu (Upravni sud u Zagrebu, Chorvatsko). Dne 22. listopadu 2023 podal u Správního soudu v Rijece (Upravni sud u Rijeci, Chorvatsko), který je předkládajícím soudem, žalobu znějící zejména na zrušení rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti, správy a digitální transformace Chorvatské republiky ze dne 9. října 2023, kterým bylo zamítnuto odvolání B. B. proti rozhodnutí předsedkyně Správního soudu v Záhřebu (Upravni sud u Zagrebu) ze dne 10. července 2023, jímž byl stanoven jeho plat podle čl. 4 prvního pododstavce zákona o platech soudních úředníků. B. B. tvrdí, že toto ustanovení porušuje zásadu nezávislosti soudců, jak vyplývá z čl. 19 odst. 2 SEU a čl. 47 druhého pododstavce Listiny.

5 Předkládající soud uvádí, že od 1. července 2023 do 1. března 2025 činil hrubý měsíční plat B. B. 2 974,37 eur, přičemž tato částka byla získána tak, že se základní částka pro výpočet platu soudců a jiných soudních úředníků ve výši 706,50 eur vynásobila koeficientem 4,21 stanoveným v čl. 4 třetím pododstavci zákona o platech soudních úředníků.

6 Podle předkládajícího soudu z údajů poskytnutých Chorvatským národním statistickým úřadem, jakož i z obecně známých skutečností vyplývá, že až do nabytí účinnosti zákona o platech soudních úředníků činil plat soudců prvního stupně, jako je B. B., 2 295,75 eur, přičemž tato částka byla získána tak, že se základní částka pro výpočet platu soudců a jiných soudních úředníků ve výši 652,20 eur vynásobila koeficientem 3,52. Tento soud dodává, že za posledních dvacet let se hrubý plat soudce prvního stupně zvýšil z 2 187,72 eur na 3 063,61 eur a tento plat se navyšuje o 0,5 % až 20 % za každý odpracovaný rok, počínaje šestým odpracovaným rokem. Za těchto posledních dva-

cet let se průměrná čistá měsíční mzda v Chorvatsku zvýšila o 125 % z 522,93 eur na 1 163,00 eur. Zatímco tedy v okamžiku přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii hrubý plat soudce prvního stupně ve výši 2 187,72 eur odpovídal 2,08násobku hrubé mzdy zaměstnanců právnických osob, která tehdy činila 1 053,69 eur, nyní tento plat dosahuje 2 974,37 eur a odpovídá již pouze 1,77násobku hrubé mzdy zaměstnanců právnických osob, která činí 1 679 eur. Čistý plat soudce soudu prvního stupně činí 2 020,79 eur, což odpovídá 1,67násobku čisté mzdy zaměstnanců právnických osob.

7 Pokud jde o další právnické profese, předkládající soud uvádí, že plat soudce se nachází ve dvanácté ze šestnácti platových tříd stanovených ve státní a veřejné správě a odpovídá platu zástupců státních zástupců u okresního sudu (Općinski sud, Chorvatsko). Kromě toho podle advokátního tarifu použitelného v Chorvatsku náleží advokátovi za sepsání žaloby ve správním soudním sporu a za účast na jednání odměna ve výši 2 500 eur včetně daně z přidané hodnoty (DPH).

8 Předkládající soud má za to, že článek 4 zákona o platech soudních úředníků porušuje zásadu nezávislosti soudců, jak vyplývá z čl. 19 odst. 1 a 2 SEU a čl. 47 druhého pododstavce Listiny. Výše platu chorvatských soudců prvního stupně je totiž příliš nízká ve srovnání se mzdou jiných právnických profesí, průměrnou mzdou a životní úrovní v Chorvatsku, jakož i ve srovnání s poměrem platu soudců k průměrné měsíční mzdě zaměstnanců právnických osob v okamžiku přistoupení Chorvatské republiky k Unii. Nepřiměřená výše platů soudců prvního stupně ohrožuje jejich nezávislost a je v rozporu se zásadou účinné soudní ochrany. Kromě toho jsou platy soudců vypláceny ze státního rozpočtu Chorvatské republiky, čímž je nepřímo porušována zásada nezávislosti a autonomie soudní moci, neboť jejich výše závisí na rozhodnutích výkonné a zákonodárné moci.

9 Podle B. B. má plat nezávislého soudce odpovídat jeho odpovědnosti, osobnímu výkonu funkce soudce vymezené ústavou, jakož i životní úrovni a společenské situaci v zemi, v níž funkci vykonává. Článek 4 zákona o platech soudních úředníků přitom tyto požadavky nesplňuje. B. B. tvrdí, že jeho plat se za posledních dvacet let zvýšil o méně než 30 %, zatímco průměrná čistá měsíční mzda v Chorvatské republice vzrostla o téměř 125 % a činí přibližně 1 160 eur. B. B. zdůrazňuje, že od podání jeho žaloby byly přijaty nové předpisy, jejichž cílem bylo výrazně zvýšit platy všech zaměstnanců ve státní a veřejné správě, s výjimkou soudců. Navíc po značném navýšení advokátního tarifu v průběhu roku 2023 mohl advokát, který měl na starosti pouhé dvě věci, pobírat odměnu rovnající se platu soudce.

10 Za těchto podmínek se Správní soud v Rijece (Upravni sud u Rijeci) rozhodnutím ze dne 22. května 2024 rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru pět předběžných otázek.

11 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 27. srpna 2024 bylo řízení v projednávané věci přerušeno do vyhlášení rozsudku ze dne 25. února 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku a Adoreikė (C-146/23 a C-374/23, EU:C:2025:109).

12 Dopisem ze dne 13. března 2025 zaslala kancelář Soudního dvora uvedený rozsudek předkládajícímu soudu a vyzvala jej, aby jí sdělil, zda s ohledem na něj na žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce trvá.

13 Ve své odpovědi ze dne 24. dubna 2025 tento soud informoval Soudní dvůr, že na své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce trvá z důvodu, že projednávaná věc vykazuje významné rozdíly oproti věcem, v nichž byl vydán uvedený rozsudek. Podle předkládajícího soudu zákon o platech

soudních úředníků na rozdíl od vnitrostátních právních předpisů dotčených ve věcech, v nichž byl zmíněný rozsudek vydán, nestanoví, že platy soudců mají být určovány na základě objektivních kritérií. Kromě toho předkládající soud poukazuje na specifika stávající situace v Chorvatsku. V tomto ohledu uvádí, že ekonomická krize, která odůvodňovala snížení platů soudců, skončila v roce 2016, takže již neexistuje žádný legitimní důvod, který by odložení úpravy platů soudců odůvodňoval. Uvedený soud má rovněž v podstatě za to, obdobně jako v rozsudku ze dne 20. dubna 2021, Repubblika (C-896/19, EU:C:2021:311, body 64 a 65), že oslabení poměru hrubého platu soudce prvního stupně k průměrné mzdě zaměstnanců právnických osob v období mezi přistoupením Chorvatské republiky k Unii a datem podání žaloby B. B. představuje snížení úrovně ochrany nezávislosti soudců.

14 Předkládající soud konečně uvádí, že je pravda, že zákon o platech soudních úředníků byl předmětem opětovné novelizace, která je použitelná od 1. března 2025 a jejímž cílem je sjednotit základní částku pro výpočet platů soudců se základní částkou pro výpočet platů zaměstnanců státní a veřejné správy. Navzdory této reformě však hrubý plat soudců prvního stupně odpovídá platu stanovenému pro úředníky státní a veřejné správy ve třetí platové třídě, a to bez ohledu na veškeré platové příplatky, které pobírají některé kategorie úředníků. I přes tuto opětovnou novelizaci zákona o platech soudních úředníků je soudcům stále bráněno ve výkonu jakékoli jiné činnosti, v přijímání darů a v pobírání jakýchkoli jiných příjmů. Mimo jiné stále nemají nárok na nemocenskou dávku ve stejné výše, v jaké je vyplácena úředníkům a zaměstnancům veřejné správy. V konečném výsledku má chorvatský soudce i nadále nižší plat než mnoho jeho kolegů s vysokoškolským vzděláním, bez ohledu na jejich profesi.

15 Správní soud v Rijece (Upravni sud u Rijeci) v návaznosti na nové skutečnosti uvedené ve své odpovědi ze dne 24. dubna 2025 upravil znění předběžných otázek, které zní:

„1) Musí být zásada nezávislosti soudců zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU a čl. 47 druhém pododstavci [Listiny] vykládána v tom smyslu, že brání ustanovením článku 4 [zákona o platech soudních úředníků], na jejichž základě bylo přijato správní rozhodnutí napadené žalobcem [v původním řízení] a která stanoví základní plat (bez příplatků) a určují zejména základní částku a koeficient platu soudce soudu prvního stupně v [Chorvatsku]?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku, musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a čl. 47 druhý pododstavec Listiny za situace, kdyby neuplatnění článku 4 [tohoto] zákona vedlo k ještě méně příznivé situaci pro nezávislost soudců soudů prvního stupně a členský stát se důsledně vyhýbal přijetí systému platů v souladu s požadavky na nezávislou soudní moc, vykládány v tom smyslu, že vnitrostátní soud je povinen učinit vše, co je právně přípustné, aby zajistil nezávislost soudců, mimo jiné také stanovit pro období od 1. července 2023 do 1. března 2025 hrubý základní plat žalobce jakožto soudce soudu prvního stupně bez příplatků ve výši hrubého měsíčního platu za běžný rok, který je získán vynásobením výše průměrné hrubé měsíční mzdy zaměstnanců právnických osob v [Chorvatsku] za předchozí rok koeficientem (2,08) odpovídajícím poměru hrubého platu soudce specializovaného soudu prvního stupně k průměrné hrubé mzdě zaměstnanců právnických osob v [Chorvatsku] v okamžiku přistoupení Chorvatské republiky k [Unii]?

3) Musí být zásada nezávislosti soudců zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU a v čl. 47 druhém pododstavci Listiny vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení (včetně poslední novely zákona o platech soudních úředníků [...] účinné od 1. března 2025), které nikterak neprovádí kritérium stanovené Unií v oblasti platových tříd

soudců ani neurčuje platovou třídu (z celkem [šestnácti] platových tříd) stanovenou pro státní úředníky a státní zaměstnance, která by byla vhodná pro odměňování soudce soudu prvního stupně?

4) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, musí být zásada nezávislosti soudců zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU a v čl. 47 druhém pododstavci Listiny vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, jež stanoví vyplácení platů soudců ze státního rozpočtu, který schvaluje a s kterým nakládá vláda Chorvatské republiky a parlament Chorvatské republiky jakožto subjekty výkonné a zákonodárné moci, čímž nepřímo ovlivňují nezávislost soudní moci[?]

5) Musí být zásada nezávislosti soudců zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU a čl. 47 druhém pododstavci Listiny vykládána v tom smyslu, že zákonodárce Chorvatské republiky je povinen při přijímání právních předpisů upravujících platy soudců stanovit platy soudců tak, aby růst platů soudců odpovídal růstu průměrné mzdy v [Chorvatsku] za stejné období?“

K předběžným otázkám

16 Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že pokud lze odpověď na položenou předběžnou otázku jasně vyvodit z judikatury nebo pokud o odpovědi na tuto otázku nelze rozumně pochybovat, může Soudní dvůr kdykoli na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout usnesením s odůvodněním.

17 Rovněž je třeba připomenout, že soudní spolupráce zavedená článkem 267 SFEU je založena na jasném rozdělení funkcí mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem. Soudní dvůr není oprávněn použít pravidla unijního práva na určitý případ, nýbrž pouze k tomu, aby se vyjádřil k výkladu Smluv a aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. května 2021, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“ a další, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 a C-397/19, EU:C:2021:393, bod 201, jakož i citovaná judikatura). Dále v souladu s bodem 11 doporučení Soudního dvora Evropské unie pro vnitrostátní soudy o zahajování řízení o předběžné otázce (Úř. věst. 2019, C 380, s. 1) je na vnitrostátních soudech, aby ve sporu, který projednávají, vyvodily z výkladu poskytnutého Soudním dvorem konkrétní důsledky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2018, Roche Lietuva, C-413/17, EU:C:2018:865, bod 43).

18 V projednávané věci má Soudní dvůr navzdory pochybnostem vyjádřeným předkládajícím soudem za to, že výklad unijního práva požadovaný předkládajícím soudem lze jasně vyvodit z rozsudku ze dne 25. února 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku a Adoreikė (C-146/23 a C-374/23, EU:C:2025:109). V projednávané věci je tudíž třeba použít článek 99 jednacího řádu.

19 Jak vyplývá z bodu 17 tohoto usnesení, bude věcí předkládajícího soudu, aby ve sporu v původním řízení vyvodil z výkladu vyplývajícího z této judikatury Soudního dvora konkrétní důsledky.

K první a třetí až páté předběžné otázce

20 Podstatou první a třetí až páté otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 2 SEU musí být vykládán v tom smyslu, že zásada nezávislosti soudců brání právní úpravě členského státu, podle níž je plat

soudců určován zákonodárnou a výkonnou mocí tohoto členského státu tak, že se základní plat soudců a jiných soudních úředníků vynásobí koeficientem odpovídajícím kategorii dotyčného soudce.

21 V první řadě i když v souladu se zásadou dělby moci, která charakterizuje fungování právního státu, musí být zaručena nezávislost soudů na zákonodárné a výkonné moci členského státu, samotná skutečnost, že se zákonodárná a výkonná moc podílejí na určování platu soudců, nemůže sama o sobě založit závislost soudců na této moci ani vyvolat pochybnosti o jejich nezávislosti či nestrannosti. Při sestavování rozpočtu a rozhodování mezi jednotlivými položkami veřejných výdajů mají totiž členské státy široký prostor pro uvážení, který zahrnuje určení způsobu výpočtu těchto výdajů, mimo jiné platu soudců. Vnitrostátní zákonodárná a výkonná moc mají totiž nejlepší předpoklady k tomu, aby zohlednily zvláštní socioekonomický kontext členského státu, ve kterém musí být tento rozpočet sestaven a nezávislost soudců zaručena [rozsudky ze dne 25. února 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku a Adoreikė, C-146/23 a C-374/23, EU:C:2025:109, bod 51, jakož i ze dne 5. června 2025, Curtea de Apel Bucureşti (Zrušení odstupného při odchodu soudců do důchodu), C-762/23, EU:C:2025:400, bod 22].

22 Nic to však nemění na tom, že vnitrostátní pravidla týkající se platu soudců nesmí u jednotlivců vyvolat legitimní pochybnosti o neovlivnitelnosti dotyčných soudců ve vztahu k vnějším skutečnostem a o jejich neutralitě ve vztahu ke střetávajícím se zájmům. Za tímto účelem mohou charty, zprávy a jiné dokumenty vypracované orgány Rady Evropy nebo v rámci systému Organizace spojených národů poskytnout relevantní vodítka pro výklad unijního práva, pokud byla v této oblasti přijata vnitrostátní ustanovení [rozsudky ze dne 25. února 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku a Adoreikė, C-146/23 a C-374/23, EU:C:2025:109, body 52 a 53, jakož i ze dne 5. června 2025, Curtea de Apel Bucureşti (Zrušení odstupného při odchodu soudců do důchodu), C-762/23, EU:C:2025:400, bod 23].

23 Ve druhé řadě zásada nezávislosti soudců ve spojení se zásadou právní jistoty vyžaduje, aby způsoby určení jejich platu byly objektivní, předvídatelné, stabilní a transparentní, aby byl vyloučen jakýkoli svévolný zásah ze strany zákonodárné nebo výkonné moci dotyčného členského státu (rozsudek ze dne 25. února 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku a Adoreikė, C-146/23 a C-374/23, EU:C:2025:109, bod 56).

24 Článek 4 první pododstavec zákona o platech soudních úředníků přitom tím, že stanoví, že se výše platu soudců určí tak, že se základní částka vynásobí koeficientem vyjadřujícím význam funkce soudce, podle všeho splňuje podmínky uvedené v předchozím bodě, což však přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

25 Ostatně ve věcech, v nichž byl vydán rozsudek ze dne 25. února 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku a Adoreikė (C-146/23 a C-374/23, EU:C:2025:109, body 10 a 25), Soudní dvůr takové způsoby výpočtu platů polských a litevských soudců nezpochybnil. Každopádně žádná skutečnost uvedená v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce neobjasňuje, z jakých důvodů by způsoby výpočtu platů chorvatských soudců, jak jsou stanoveny zákonem o platech soudních úředníků, neměly být objektivní.

26 Ve třetí řadě musí soudci pobírat plat úměrný významu jejich funkce, což vyžaduje zohlednění socioekonomického kontextu dotyčného členského státu, tj. jeho ekonomické, sociální a finanční situace. Z tohoto hlediska je vhodné porovnat průměrný plat soudců s průměrnou mzdou v uvedeném státě. Kromě toho, i když je třeba zohlednit mzdu jiných právnických profesí, nelze z toho dovodit, že soudci nemohou pobírat nižší plat, než je průměrná odměna jiných právních

odborníků, zejména těch, kteří vykonávají svobodné povolání, jako jsou advokáti, jelikož tito se zjevně nacházejí v jiné situaci než soudci. Mimoto je třeba zohlednit různé příplatky a náhrady pobírané soudci vedle jejich běžné platové základny [rozsudky ze dne 25. února 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku a Adoreikė, C-146/23 a C-374/23, EU:C:2025:109, body 58 a 61 až 64, jakož i ze dne 5. června 2025, Curtea de Apel Bucureşti (Zrušení odstupného při odchodu soudců do důchodu), C-762/23, EU:C:2025:400, body 35 a 36].

27 Ačkoli Soudnímu dvoru v rámci řízení podle článku 267 SFEU nepřísluší uplatňovat pravidla unijního práva na určitý případ, může za účelem poskytnutí užitečné odpovědi předkládajícímu soudu poskytnout tomuto soudu vodítka, která vychází ze spisů ve věcech v původním řízení a z písemných vyjádření, jež má k dispozici, a která tomuto soudu umožní rozhodnout (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 20. června 1991, Newton, C-356/89, EU:C:1991:265, bod 10, jakož i ze dne 25. února 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku a Adoreikė, C-146/23 a C-374/23, EU:C:2025:109, bod 77).

28 V projednávané věci je třeba zejména uvést, že základní hrubý plat soudců prvního stupně se rovná 1,77násobku hrubé mzdy zaměstnanců právnických osob, u níž ostatně není upřesněno, zda odpovídá průměrné hrubé mzdě v tomto členském státě, a tento poměr zůstává významný.

29 Předkládající soud podle všeho nezohlednil náhrady, které pobírají chorvatští soudci prvního stupně, zejména příplatek za odsloužená léta, který vede k navýšení platu soudců o 0,5 % až 20 % za každý odpracovaný rok, počínaje šestým odpracovaným rokem, a který může jejich plat výrazně zvýšit.

30 Kromě toho může předkládající soud za účelem ověření, do jaké míry plat soudců odpovídá významu jejich funkce, zohlednit údaje uvedené ve sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů [COM(2025) 375 final] ze dne 1. července 2025, nazvaném „Srovnávací přehled [Evropské unie] o soudnictví 2025“ [obdobně viz rozsudek ze dne 5. června 2025, Curtea de Apel Bucureşti (Zrušení odstupného při odchodu soudců do důchodu), C-762/23, EU:C:2025:400, bod 43]. Z obrázku 35 uvedeného v tomto sdělení přitom vyplývá, že poměr mezi hrubým platem chorvatských soudců prvního stupně na začátku kariéry a průměrnou mzdou v tomto členském státě, který činí 1,77, je srovnatelný s poměrem, který lze pozorovat v jiných členských státech, jako je Belgické království, Italská republika, Litevská republika, Maďarsko, Rakouská republika, Polská republika, Finská republika nebo Švédské království. Uvedený poměr je dokonce vyšší než poměr v Německu, Francii, Lucembursku, Nizozemsku nebo Slovinsku.

31 Navíc skutečnost, že zákonodárce členského státu z rozpočtových důvodů nepřistoupil k navýšení platu vnitrostátních soudců, takže se dotčený poměr snížil, nelze nutně považovat za snížení úrovně ochrany hodnoty právního státu v tomto členském státě. Porušení čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU a článku 47 Listiny mohou prokázat pouze zvláštní okolnosti, které by dokládaly úmysl tohoto zákonodárce ohrozit zásadu nezávislosti soudců, zejména přijetí vnitrostátních ustanovení týkajících se organizace soudnictví, která by zasahovala do záruk nezávislosti soudců (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. dubna 2021, Repubblika, C-896/19, EU:C:2021:311, body 64 a 65).

32 Konečně, pokud jde o argument vycházející ze skutečnosti, že za sepsání žaloby ve správním soudním sporu a za účast na jednání náleží advokátovi v Chorvatsku odměna ve výši 2 500 eur včetně DPH, je pravda, jak vyplývá z hodnotící zprávy o evropských soudních systémech, kterou v roce 2020 vypracovala Evropská komise pro efektivitu justice (CEPEJ) (strana 67), že v zájmu

zajištění nezávislosti soudců a obecněji kvality soudnictví v právním státě by „[p]olitiky v oblasti justice měly zohledňovat i mzdy jiných právnických profesí, aby se povolání soudce stalo atraktivním pro vysoce kvalifikované právníky“. Jak však bylo zdůrazněno v bodě 26 tohoto usnesení, zásada nezávislosti soudců nebrání tomu, aby soudci pobírali nižší plat, než je průměrná odměna jiných právních odborníků, jelikož tito se zjevně nacházejí v jiné situaci než soudci.

33 S výhradou ověření, která musí provést předkládající soud, tedy nic nenasvědčuje tomu, že by čl. 4 první pododstavec zákona o platech soudních úředníků porušoval požadavky plynoucí ze zásady nezávislosti soudců, jak vyplývá z čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU ve spojení s článkem 2 SEU (obdobně viz rozsudek ze dne 25. února 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku a Adoreikė, C-146/23 a C-374/23, EU:C:2025:109, bod 83).

34 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na první a třetí až pátou otázku odpovědět tak, že čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 2 SEU musí být vykládán v tom smyslu, že zásada nezávislosti soudců nebrání právní úpravě členského státu, podle níž je plat soudců určován zákonodárnou a výkonnou mocí tohoto členského státu tak, že se základní plat soudců a jiných soudních úředníků vynásobí koeficientem odpovídajícím kategorii dotyčného soudce, pokud takové určení není projevem svévole, nýbrž se zakládá na objektivních, předvídatelných, stabilních a transparentních způsobech určení a zajišťuje soudcům plat úměrný významu funkcí, které vykonávají, s přihlédnutím k ekonomické, sociální a finanční situaci uvedeného členského státu a průměrné mzdě v něm.

K druhé otázce

35 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, jakým způsobem může tento soud zajistit právo soudců na plat úměrný významu jejich funkcí v případě, že článek 4 zákona o platech soudních úředníků porušuje zásadu nezávislosti soudců, jak vyplývá z čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU ve spojení s článkem 2 SEU.

36 S ohledem na odpověď na první a třetí až pátou otázku a vzhledem k neexistenci skutečností, které by mohly prokázat, že článek 4 tohoto zákona porušuje zásadu nezávislosti soudců, není namístě na druhou otázku odpovídat.

K nákladům řízení

37 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 2 SEU

musí být vykládán v tom smyslu, že

zásada nezávislosti soudců nebrání právní úpravě členského státu, podle níž je plat soudců určován zákonodárnou a výkonnou mocí tohoto členského státu tak, že se základní plat soudců a jiných soudních úředníků vynásobí koeficientem odpovídajícím kategorii dotyčného soudce, pokud takové určení není projevem svévole, nýbrž se zakládá na

objektivních, předvídatelných, stabilních a transparentních způsobech určení a zajišťuje soudcům plat úměrný významu funkcí, které vykonávají, s přihlédnutím k ekonomické, sociální a finanční situaci uvedeného členského státu a průměrné mzdě v něm.

Podpisy